

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus De Executoribus Vltimarvm Volvntatum duorum
celeberrimorum iurisconsultorum**

Canis, Johannes Jacobus

Constantia, 1593

VD16 ZV 2896

5. Executor cautionem præstare debet legitimè, non vitiose.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63406)

inter vir. & vxor. c. ex parte. de ver. sing. & de cōuer. cōm. c. ex pu. per Io. An. in addi. Spe. sub rub. de pign. per Bar. in l. diuortio. §. interdū. ff. solū. matr. & l. quicumq̄. C. de omni agro deserto. li. 11. † huiusmodi cautiones non debent præstari vitiose: quia quoties vitiose cautū est, pro nō cauto habēdū est l. quoties. ff. qui satisd. cog. Item, non debent præstari. vbi opus non est. ff. de procura. l. non cogendum. §. fin. glos. vlt. & l. hac stip. §. 1. ff. vt leg. nomine caueat. † Quatuor igitur cauere commissarium siue & executorē pleriq̄ doctores volunt. Prima quidem dicitur cautio, rem ratā haberi, per legatarios & fideicommissarios pro quibus aget perpetuē in iudicio. Et rursus ob eam causam posset à pluribus conueniri: vt. ff. de leg. l. si à pluribus. 1. responso. & l. & si ad speciem. ff. rem pub. sal. fore. Secunda † verò cautio est, 7 rem saluam fore: quæ ad eius manus peruenerit, quoniam si legatarij mortui fuerint ante conditionis euentum, vel legata fuerint caduca. vel pro non scripta, vel aliter effectum habere non possent, quod ipsa heredibus alijsue, ad quos ea res pertinebit, reddet restituet q̄. l. 3.